

bolgarski narod turškega jarma rešen, Črnogora prodrla do morja in tudi bosenskim in hercegovinskim Slovanom bo skoro pomagano; turška sila v Evropi je po 500letnem obstanku za vselej uničena; sultan bo le malo zemlje in gospodstva v Evropi pridržal, in še to menda le na kratka leta. V nedeljo 3. marca so general Ignatijev in pa turški poslaniki pri sv. Štefanu blizu Carigrada podpisali mirovne pogodbe. Veliki knez Nikola je veselo novice brž naznanil vojakom in telegrafiral svojemu bratu, ruskemu carju: čestitam slavnemu carju, mir je sklenjen; isti den, ko si slavni car, (pred 17 leti) ruskega kmeta rešil tlake in rabote, si tudi kristijane odrešil musulmanskega jarma. Večina vojakov maršira sedaj vesela domov, če se ne vname nova vojska zoper Angleže in Avstrijo, ki z mirovnimi pogodbami niso zadovoljni. Srbski knez Milan se je res vrnil od mnogo ruskih oficirjev spremljan v Belgrad, kder je bil navdušeno sprejet; Rumuni so pa skoro že vsi črez Donav nazaj šli in se postavili kraj avstrijske meje, kder se tudi vedno več ruske vojske kupiči. Ob enem je ruski car ukazal novih 60.000 mož pod orožje pozvati, 50.000 vojakov iz Armenije v Evropo prepeljati in novih 120 kanonov prirediti; ruski car se torej očitno pripravlja na boj, ker ni voljen odjenjati od tega, kar je v krvavi vojski priboril. Sedaj ko spomlad prodira se vidijo žalostni nasledki strašne vojske najbolj; kder je divjalo klanje, ondi so zginile skoro vse vasi, hiše in prebivalci, vse je pogorelo, ljudje so vbežali. Na tisoče kostnjakov pokriva zemljo, od zverine razrovano, ki izkopava mrho in mrliče, da jih žre; razdanih je 380 vasi in 8 mest, okoli 300.000 ljudi je ubitih. V groznem krvi prelivanju je Turek jemal od Evrope slovo. Sedaj je mir, le v Bosniji, Hercegovini, posebno pa v Albaniji in Tesaliji traja klanje naprej med Turki in greškimi vstaši, čijih število vedno raste. Tukaj bode bržčas Grecija morala posredovati, vladanje dežel prevzeti in tako tudi tukaj turške oblasti konec storiti.

Za poduk in kratek čas.

Konec Turčije!

Ivan Modic.

II. Pregovor pravi: kamor turška noga stopi, trava sedem let ne raste. Resnica je, da kamor so divji roji Turkov prihruli, bežalo je pred njimi človekoljubje, zginila vsaka omika in svoboda. Za Turki se je povsod pomikala revščina in nadloga. Kako je še zdaj z deželami z Bolgarijo, Hercegovino, tužno Bosnijo, kje Turek še gospoduje? V teh nesrečnih deželah ni blagostanja, ne ljudske sreče. Ondi ni trgovine, ne obrtnije, ne dobrih cest, ne železnic. Ni nobene omike, ker tudi dosti šol nimajo. Kako je z pravico? Za kristijana ni nobene. Pred sodnijo še zdaj kristijan

za pričo ne velja. Kristijan je v očeh Turka pes ali pa raja, to je: vboga čreda, živina. Kako je z varnostjo osebe in premoženja? Ni nobene varnosti. Turek pride in ubogemu kristijanu, ki se je trudil in potil, vzame pridelek celega leta, vzame, kar mu je najljubše: ženo, otroke, in kaj se Turki zgodi? Nič. Če se pa kristijan v svoji obupnosti maščuje nad Turkom, je kmalu v verigah in v temni ječi, ali pa na kolu visi. Saj smo z strahom in polni žalosti brali, kako so ti risi v človeški podobi predlanjskim z ubogim Bolgari počenjali. Kako so revam hiše palili, razdevali, jim žene in deklice skrunili, otroke davili, može in starčke vesili. Kako so vjetim trebuhe parali, izmotavali čreva in se z njimi opasovali. Mrtva trupla sekali, pekli in pesom metali. Odsekane glave kristijanov na sulice nabadali in okrog z divjim vrišem plesali, v krvi nedolžnih otrok si roke umivali!!! Ali je to po človeški? Ne, po zverinski! In take zverine še neki izgovarjajo, jih branijo, jim še pomagati želijo?!

Pred nekimi leti smo brali po časnikih, da so raztegoteni Rumuni nekega Juda, ki jih je bojda pri kupčiji gulil, v Donav vrgli. Kak vriš je vstal po vsih judovskih časnikih, ki so se za Juda poskušali, zoper Rumune pa hujskali, da še celo ministri so žugali Rumunom. Pustite enega vmazanega Juda, če tudi nekoliko vodo pije; naj se omije, ne bo mu v škodo. Pa pridite in poskusite se raji za nedolžne kristijane, ki jih je več milijonov, ki vnebo vpijoče krivice trpijo od strani Turkov, branite jih turškega tolovajstva, hitite jim pomagat, da otresejo kruti turški jarem raz sebe in potem prósto dihajo, obrišite tem sirotam njih solze, dobro delo bote storili in kristijani rešeni vam bodo hvalo vedeli. Ustanite evropski ministri in ljudstva, ki ste dobrega srca in konec storite turški gujusadi v Evropi! Naj Boga hvalijo vsa ljudstva, katerim ni bilo treba nositi turškega jarma, ne skušati turške suznosti. Kaj bi bilo z našo ljubo Avstrijo, ko bi jo bili Turki, kakor povodenj, poplaveli, da jih ni l. 1683. združena armada premagala in nazaj zapodila v globoko Turčijo? Kaj bi bilo potem z Nemčijo, z lepo Italijansko in z vso zapadno Evropo, si leži mislimo, kakor popišemo. Koliko je v prejšnjih časih pretrpela pred Turki samo bližnja Ogerska, koliko Hrvaška, koliko so pretrpele slovenske dežele od krute turške sile? Po Štajerskem, Kranjskem in Koroškem, so oni vse povsod v slabem in žalostnem spominu. Ropali, požigali, morili so, kamorkoli so pridrli, in česar niso pokončali, to so seboj odpeljali v trdno suznost. Niso prizanašali, ne otrokom, ne ženam, ne starčekom. Pripoveduje se, da so ti kruteži male otroke iz naročij materam trgali ter rekli: ne boj se, pa v tem hipu je bila glava otroku že odsekana. Odraščene so za pete na repe svojih brzih konj privezovali in z njimi v naglem diru dirjali tako dolgo, da je od nesrečneža kos za kosom odpadel. Ali je to človeški? Ali ne bolj satanski?

Zato je nam Slovencem že v krvi, že prirojeno, da se nam Turek že od daleč gajusi, in smo že z maternim mlekom strah in grozo pred mohamedanci v sebi pili. Nam Slovencem je nerazumljivo, kako more človek, ki je dobrega srca, kako more cel narod, n. pr. magjarski, za Turka koprneti in goreti. Vsa naša preteklost, ves čut in mišljenje z zloga tukaj edino le z mogoče pospešenim uničenjem turške oblasti, z popolnim iztrebljenjem turškega plemena v Evropi. (Konec prih.)

Zbirka lepih slovanskih pesmi.

Iz Zagreba smo dobili zbirko blizu 100 najlepših jugoslovanskih pesmi: hrvaških, srbskih in slovenskih, ktere je že leta 1874. izdalo semeniško pevsko društvo v Zagrebu z naslovom: **Bisernica**. Sbirka popievaka za četiri muška grla. Hrvatskoj prosvjeti upriličio „Vienac“, pjev. društvo u Zagreb. sjemeništu. Zbirka ima četiri zvezke (za vsak glas posebni zvezek) in za šolo še posebej štiri liste. Oblika je jako priročna, tisek čist in snažen in zapopadek prav dobro izbran. Večina pesmi je hrvaških z napevi slavnozuanih hrvaških skladateljev v. pl. Zajca, Fr. Š. Kuhača, V. Lisinskega, petero jih je z napevi našega D. Jenka. Slovenskih pesmi je dvanajst, namreč: Za Hrvate (vglasbil Fr. Grbič); Slovenska dežela (J. Mikložič); Zvečer (G. Ipavec); Spomin in up (Fr. Grbie); Na straži, Domovini (Dr. Ipavec); Vse mine (G. Ipavec); Rojakom (Gr. Grbič); Rojakom (Jenko); Sredi vasi (G. Ipavec); Pobratimija (Jenko) in popotovanje (Vašak). Ker Slovenci radi pojejo in lepe pesmi poslušajo, opozorjemo jih na te pesmi, ki so še po Slovenskem premalo znane. Nam se zdijo po obsegu in obliki posebnega priporočila vredne in posebno pripravne za slovenska društva; za Čitalnice, rokodelska društva, semenišča i. t. d.

Celo delo velja samo 2 fl. in kdor naroči najmanj 5 iztisov, pošljejo se mu franko. Bukvarjem, ki jih razprodajajo, daje se 20% radoša. Naročila se pošljejo na pjevačko društvo „Vienac“ v nadbiskupskom semeništu v Zagrebu (Agram).

Smešničar 10. (Moder svēt.) „Ebadta bará-tom! kaj delaš z svojim psom, celo noč tako cvili, da še pol ure spati ne morem?“ Tako vpraša bradast Magjar svojega soseda Horvata. E v r. . Rep sem pesu odsekaj, ker se mi brez repa bolj dopade. Kilenez puska! se odreže mastni Magjar modro: „ako se ti pes brez repa res bolj dopada, mu pa vsaj ne odsekaj celega repa naenkrat, temuč, le eden kos denes, za dva dni zopet eden kos i. t. d. da ne bode pes naenkrat tolikih bolečin trpel!

Razne stvari.

(Napovedani zbor kat. polit. društva v Mariboru) se ne bo vršil v nedeljo 10. marca in je zaradi nepričakovanih zadržkov odložen.

(Iz Ruš se nam piše) da je na Smolniku predstojnik g. Martin Skerbs (Hlebič) 21. febr. naglo umrl. Zgubili smo pridnega narodnjaka, vsem priljubljenega moža. Bog mu daj večni mir!

(Iz Hotinje vesi zunaj Maribora) nam poroča naroden Slovenec, da je 4. marca v Račah bil velik ogenj. Pogoreli so Spuraj, Meglič, Fingušt in Gradišnik do tal, Mešelnu in Ficeku so oteli z opeko pokriti hiši. Goreti je začelo pri Mešelnu, Fingušt ni bil zavarovan. O volitvah drugokrat!

(Nove gruntne knjige) so 1. marca odpili za srenje Lukavee, Wagendorf (Babinci) in Woretzen (Boreci). To kaže, da stara, neumna, nemčurska imena preidejo v nove grunte knjige.

(G. Josip Leber), doktor vsega zdravilstva, se je naselil pri sv. Barbari v Slov. goricah. Bodi vsem, ki ondi vračnika potrebujejo, dobro priporočen!

(Pošta razpisana) je pri sv. Lenartu v Slov. goricah do 17. marca t. l. Kaucijo znaša 400 fl.

(Iz Brašlovec) poizvemo, da je bilo ondi 5 narodnjakov, med njimi dekan č. g. Bohinec, izvoljenih. Obžaluje se, da ta gospod kandidature niso hotli prevzeti.

Dražbe III. 8. marca Janez Kristan v Hotunjah; Marija Lesjak v Kozjem; 16. marca Marka Reister 1348 fl. v Lifiiji; 20. marca Marija Rojko v Littenbergu 3000 fl.

(Zahvala.) Podpisana izrekujeta slavnemu odboru „Slovenske Maticе v Ljubljani za prelepe knjige, katere je franski učilnici podaril, v imenu krajnega šolskega sveta, učiteljev in šolske mladine svojo iskreno zahvalo.

Anton Hren, Franc Divjak
nadžitelj. načelnik.

Loterijne številke:

V Gradcu 2. marca 1878: 64, 3, 9, 75, 18.
Na Dunaju „ „ 44, 34, 49, 61, 43.
Prihodnje srečkanje: 16. marca 1878.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁹²/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 fanta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	9	50	6	10	5	80	3	30	6	20	6	40	7	80
Ptuj . . .	8	50	6	40	5	40	3	20	6	20	5	50	6	80
Ormuž . . .	8	80	6	80	5	40	3	25	5	—	7	80	4	17
Gradec . . .	9	39	6	26	6	34	3	60	6	18	6	30	6	50
Celovec . . .	9	26	6	18	6	20	3	18	5	60	4	46	6	60
Ljubljana . .	9	75	6	40	5	63	3	57	6	80	7	3	6	83
Varaždin . .	8	80	7	30	5	40	3	60	6	30	7	30	7	40
Zagreb . . .	8	90	7	—	5	20	3	20	6	40	7	60	7	40
Dunaj } Pešt } 100 Klg.	11	85	8	60	9	50	7	20	8	10	—	—	—	—
	11	10	7	42	9	22	6	58	7	42	5	—	—	—